

Fornylig var opprøret i Syd Arabia, i sultanatet Maskat og Oman førstesidestoff i våre aviser. Man fikk det inntrykk at ~~Imanen~~ Imanen av Oman var blitt rebelsk overfor sin herre Sultanen og at denne hadde anmodet britiske tropper om hjelp til å slå ned opprøreren.

Det virker derfor noe eiendommelig å lese i "Arabische Korrespondenz" en artikkel om dette problem undertegnet A. Ibyraham-Genf. Han skriver:

Forholdet mellom de arabiske stater og Storbritania, fremfor alt mellom London og Kairo, er pånytt blitt spent, efter at man på britisk side har forsøkt å gjøre Egypt ansvarlig for uroen i Oman, mens det er et faktum at England ennu en gang har forsøkt å gjennomføre ved den Persiske Bukht den ellers oppgitte kolonialismus. For bedre å forstå stillingen må man sette seg inn i følgende kjensgjerninger:

I den Arabiske Liga-pakt er det uttrykkelig tale om befrielse av allé arabiske folk. Som ligaens generalsekretær, dr. Bellama nylig erklærte innskrenker ligaens virkeområde ~~ikke~~ seg ikke alene til medlemsstatene, mens strekker seg ut til alle arabiske folk, som på grunn av innskrenket frihet ennu ikke offisielt kunne tiltre ligaen.

1911 I tilfellet Oman handler det seg om i 1200 år uavhengig, suveren stat. Den nu omstritte engelske innflytelse går tilbake til engelskmennenes landgang i Aden i 1839. I 1913 forsøkte de også å bringe Oman under sitt herredømme, og kampen varte til 1921. Da kom det til den såkalte "Elsih-overenskomst", i hvilken England uttrykkelig anerkjente Omans uavhengighet og suverenitet. - Denne overenskomst inneholdt samtidig en overenskomst med sultanen av Maskat. Betegnende for den forskjellige innstilling i Oman og Maskat var den kjensgjerning at kontrakten for Omans vedkommende ble undertegnet av den arabiske overkommanderende Issa Ibn Saleh El Harissi, mens den for Maskats vedkommende ble undertegnet av den der-
verende britiske konsul Wingate. ~~xx~~ I motsetning til Imanen av Oman hadde Sultanen av Maskat utlevert seg til engelskmennene.

4 bevegelsene
Da England efter den annen verdenskrig måtte oppgi sine støttepunkter i det nordlige Arabia (tilbaketrekning av tropene fra Egypt, Palestina og Syria) samlet interessen seg om støttepunkter i det sydlige. Britene forsøkte å etablere en føderasjon av arabiske syd-stater ved det indiske hav og den persiske golf under britisk ledelse. Denne betrebelse ble motarbeidet av frihetsbevegeleene i Jemen og forövrig i den sydlige del av halvöya, det kom til stadige vepnete sammenstöt, i hvilke det britiske luftvåpen tok aktiv del. Dette har pågått lenge, det nye er at de arabiske stater idag forföyer over moderne etterretningsmidler og at Oman i Kairo underholder et forbindelsesorgan med Ligaen, av den grunn finner stridighetene ikke lenger sted "under utelukkelse av offentlighet", de blir førstesidestoff, men- som vel altid- inspirert av den kilde som flyter.

Det britiske trykk på Oman tiltok da ~~Imanen~~ Imanen i 1955 androg den arabiske liga om medlemskap. Ligaens råd besluttet i oktober 1955 å inötekomme dette andragende og å sende en delegasjon til Oman. Et år senere måtte ligaens råd beslutte

å yte landet hjelp mot den tiltagende britiske innblanding. Nu vil ligaaen bringe inn for FN det samlede kompleks av britiske overgrep i det sydlige Arabia.

Englands mål er klart, det gjelder opprettholdelsen av prestigen i det nære østen, av strategisk viktige punkter ved den persiske golf og og fremfor alt kontrollen over oljeforekomstene. England har kunnet regne med sultanen av Maskat, som i motsetning til sin egen befolkning og til befolkningen i nabostaten Oman er engelskvenlig, ikke minst i håp om å bli leder av den foran nevnte Föderasjon. Britene anstrenger seg nu for hurtigst mulig å bringe ro i den arabisk-engelske konflikt som er oppstått, de betegner derfor den arabiske befolknings frihetskamp som en revolte, som nå slås ned ved et lynattakk. Vanskeligheten ligger deri at den samlede arabiske befolkning står bak frihetskjemperne ved den persiske golf.

Så langt den ~~arabiske~~ "Arabische Korrespondenz" i en artikkel kort før den kamp fant sted, hvilken nu tyensynlig har bragt ro i konflikten efter at luftvåpenet ble satt inn og tilslutt erobret Imanen av Omans residens Fort Nizwa. Såvel i den norske som i utlandets presse ble Oman fremstille som en del av Maskats høyhetsområde, mens landet ifølge A. ~~Ibrahim~~ Ibyraham (Ibrahim) var en suveræn stat.